

SVĚT SE TOČÍ

OPTIMISMUS

= o-pyjum lidstwa pan J.

Trávou to začína a marihuanou to končí.

D.D.

SENIORŮ JSOU STUDNICE

ŽIVOTNÍ MOUDROSTI

Autor: Pan B

Nájezd

**Poslušně hlásím, že
Nájezd je opět zde.**

Kalindář

- 4.-6.6. se koná **14. Milkovické hudební soustředění**. Akce hudebníků pro hudebníky, 3 dny jamu až do odpadnutí. Na místě 2x bicí, 5 kytarových a 2 basová komba. Občerstvení zajištěno. Kde: Samota Milkovice u Libáně, kdy: od 19:00, vstup: spoluúčast na nahrávce, info: Krtek.
- 4.6. se koná **Sousedova narozeninová akce**. Více info: Soused.
- 11.-12.6. se koná **Festival odpadních vod**. Vystoupí: BEATOVÉ DRUŽSTVO SOKOLOV, PSYCHEDELICKÁ BARBORKA, JOHNY SERVICE, YAMABUSHI, MISTR YA HNUS PŘEVELEBNÝ, DIE RETARDOVANÝ KOKSOPLYN, ČTYŘLÍSTEK, PŘEDKOŽKY, BRODECKÉ UNTERGRUNT, RAMONES PLZEŇ, BALET ČS. ROZHLASU, HANZÍK, PNP, VS ORTEL, ŽELEZNÝ PRŮJEM, MC QUIDO, NAZDÁRCI a další. Dále: tombola, sekáč, bazar knih a papriček, vydavatelství Nájezd. Kde: Lidový dům Starý Plzenec (Raisova 2, Starý Plzenec), kdy: večer, vstup: 200 Kč/den, 250 Kč celý festival. Spaní v přilehlé rotundě.

2. 6. Jarmil, Jaromil

- ! Přejeme vše nejlepší!
- ! Zavdej si, Jarmile,
- ! ať máš dost promile.
- ! A též ten Jaromil
- ! se božsky nakalil.

Společně proti
NAPŘESMU!

Obrázek týdne: LSD na cestách

Anketa: Bude tuto zimu v Praze 30 dní nasněženo?

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Původně jako sázka o lahev rumu, nyní pro zajímavost, jak se nám mění v metropoli počasí. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady.

V minulých letech bylo na Letné roku 2015 6 dní sněhu, roku 2016 17 dní sněhu, roku 2017 32 dní sněhu, roku 2018 7 dní sněhu, v roce 2019 vydržel sníh 12 dní a v roce 2020 nevydržel sníh ani jeden den.

Počet zasněžných dní v roce 2021: **14** (17.2.)

Poslušně hlásím, že Nájezd je opět zde

„Kdo si dá jointa, tak vstoupí na skluzavku, z níž není cesty zpět.“ Tohle nám říkali na střední škole, když nás indoktrinovali k nenávisti vůči drogám. S odstupem času a lehkým samostudiem se dalo zjistit, že droga je původní název pro jakoukoliv sušenou bylinu, a že ty tajemné názvy jako morfium, heroin, pervitin nejsou ničím jiným, než obchodní značkou do té doby užívaného léku, když byl jeho prodej zastaven. Tedy ty drogy byly jednu dobu používaným lékem k léčení nebo zmírňování obtíží života. Tedy zřejmě měly onen motivační potenciál. No ale, co když člověk dá tomu rauši smysl? Jsou poté drogy metlou, nebo prostředkem? Jsou-li však prostředkem, co do prožitku přidala osobnost – já, odkud byly ty podměty, které byly v excitovaném stavu člověka srozumitelné? Co když daný podnět je navíc v reálu proveditelný? S jídlem roste chuť, člověk zkoumá další vnuknutí a podle realizovatelnosti se do nich pustí. Něco z toho půjde, něco ne. Bez smyslu do hovadin prostě jít nejde. To je neudržitelné. Je zřejmé, že to, co si člověk od života vzal, by měl do jisté míry životu zase odvést. Kolik musí smrt nabídnout, aby si mohla vzít něco ze světa? Tou cenou je vlastní život, který má hodnotu, aby žil dál. Jedná se o dílo, které nese smysl, i když začal hloupostmi, dokáže přerůst do pamětihodných akcí. Začíná se po malých krůčcích s tím, že se ví, že každý má tolik šancí, o kolik si jich řekne.

Proto tedy Nájezd se opět hlásí s kulturním až antikulturním blokem jako další malý krok, který se táhne k neuvěřitelnému jubileu 10 let od vydání prvního čísla onoho listopadu 2011. Po půlroční kulturní a sociální paralýze pod taktovkou Vlády ČR, kdy Nájezd vycházel občasně po bytech a zakázaných návštěvách, lze nyní s lehkostí u srdce popřát nájezdovému čtenářstvu:

Nájezd Vám přeje příjemnou zábavu.

Nájezd

A close proximity of the light
A sacrosanct
Geometry of universe's
Never been more stimulating
My senses wild
I feel the nearness of you
Even if you're not here
Just a thought of you brings
Me a magic of your perfume
I know what I know
Today we sang together aloud
Our sacred tune

Pan J

Bylo nebylo...*

Když měl Voskovec problémy sehnat zaměstnání v USA, pracoval jednu dobu jako exponát v muzeu voskových figurín. Jak je patrný z výňatku z rozhovoru s jendím naším exulantem: „...možná si říkáte, že jsou to snadno vydělané peníze, ale opravdu to není legrace... takhle stát a ani se nehnout. Navíc si musím vždy ohlídat konec otevírací doby, aby mě tu nezamkli... jenže se nemůžu ani podívat na hodinky, protože se nesmím pohnout. Ani žváro si nedám. Každý pohyb mi srazí z platu. Bohužel. Už jsem byl i v mínusu. Další věc, která mě trápí je, že nemůžu na záchod... ale za to jsem dostal příplatek. Jak se říká, tady v americe že si to člověk musí vydřít, tak to bych potvrdil... a teď už jdi, musím pracovat.“

* Možná to tak nebylo, ale mohlo to tak bejt.

Ondřej

Někdo doma rodí, já si doma barvím vlasy.
Nejde o úsporu, ale o chemické pilates.
Smíchat aktivační činidlo v nekovové misce,
prášit zteřelými gumovými rukavicemi,
najít štětec zapadený za pračkou.
Tři ručníky s šarlatovými skvrnami,
amoniakové výpary v předklonu nad vanou,
potřísněná ramena a flekaté uši.
U pokladny: „Ta vám nechytne, je moc světlá,
...taky moc jásavá, nechcete kaštanovou?“
Na otázku ohledně přirozeného odstínu
odpovídám, „Dlouho jsem ho neviděla.“
Protože v odstupech se pravidelně zjevující
tmavá hranice se stříbrnými dráty mi nepatří.
Mít odrosty je v určitém věku hodno opovržení.
Znamená to nedbat o slevy, nezalévat květiny,
šidit tradiční kuchyni, neprat s aviváží,
nedělat řádně svoji práci, roky nemýt okna
a pravděpodobně si ani nedepilovat lýtka.
Používám barvu pro iluzi obnovy i zvoleného
vlasového postoje
s nadějí, že něco dlouhotrvajícího opravdu
přečká pár umytí.

Karolina

zeličko dobré a sněžené
ze zavařovačky skleněné
zavařovačka již vyleštěná
z jarvody jasně vysušená
znovu na stolek postavená
zázrakem tím proměněná
znaky čaje též přizdobena
znovu vodou au naplněná
zlatým mokem prosvícena
zde tu na čajník proměněná
závitem její tělo je zdobené
známkou kvality ořazené

Fikus

Opouštím vagínu

Po ránu marný
nahý
a připravený
zanechat života
v propasti
mládí
sklání se
nade mnou
nedá se líbat
krásná jak pomněnka
tak trochu
fádní.

Nečekám na slovo
není zde skryté
opouštím vagínu
jistou
i s bytem.

Tomash Rogowski, 5. 4. 2015 Praha

